

عنوان مقاله:

عرفان اسلامی پیام آور صلح

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی صلح پژوهی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

حجت اله جوانی - دانشیار گروه ادیان و عرفان دانشگاه الزهرا (س)

خلاصه مقاله:

عرفان و صلح چه نسبتی دارند آیا آموزه های عرفان اسلامی صرفا به کار خلوت نشینی می آید آیا معارف عرفانی برای انسان خسته از خشونت و جدال سخنی برای گفتن دارد آیا تجربه های زیسته عارفان مسلمان می تواند به ایجاد صلح و آرامش بین انسان ها و جوامع مدد رسانند آیا می توان با بیان و ترویج و تبیین اندیشه های عرفانی ، ظرفیت های صلح بین پیروان ادیان را ایجاد و تحقق بخشید کدام آموزه های عرفان اسلامی می تواند به رواج صلح در بین انسانها فارغ از رنگ و نژاد و ملیت و مذهب مساعدت نماید جنبش نظری و اجتماعی و عملی تصوف و عرفان در تاریخ جوامع اسلامی به طور عمومی کارکرد مثبت و قابل اعتنائی در زمینه ایجاد صلح داشته است. آموزه های اساسی معرفتی و عملی عرفان و تصوف اسلامی نظیر ، خطا بخشی و خطا پوشی ، مدارا ، صبر ، شفقت بر خلق ، تحمل رنج ها به منزله ریاضت ، حسن خلق و خوی ، کلام آراسته ، ادب ، مسالمت جویی و آشتی طلبی موجب ایجاد صلح بین اقوام و ملل هستند. بنابر این دستگاه عرفان نظری و دستگاه عرفان عملی دارای ظرفیت های صلح آفرین است. برکت تصوف و عرفان اسلامی ، برکت بخش و بر حرکت آفرین معنوی است و با اعطای بینش و بصیرت معنوی به انسان ها ، آنان را از مجادلات هفتاد و دو ملتی نجات می بخشد و بر منهج و سیره محمدی که مبتنی بر انک لعلی خلق عظیم است قویم نگاه می دارد و صلح حسنی را دامن می زند. عرفان مروج آموزه انسان دوستی است و از لوازم اساسی این انسان دوستی ، ترویج صلح و مدارا و شفقت بر انسانها است. معارف و شیوه ها و راهکارهای عرفان و تصوف اسلامی در تاریخ و ادبیات و مکتوبات عرفا نهان است و نیاز به طرح و بررسی مجدد دارد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/965977>

